

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418202694
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1418202694.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobcu : Nová Dubnica, so sídlom Trenčianska 45/41, Nová Dubnica, IČO: 00317586 zastúpený JUDr. Katarína Martinková, advokátka, so sídlom Štvrť SNP143/58, Trenčianske Teplice, proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480 o splnenie povinnosti uviesť opravu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 11C/16/2018-194 zo dňa 23.februára 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (výrok I., III.) potvrdzuje. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že : I. Žalovaný je povinný odvysielat' na A. X: v relácii U. za V., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku nasledovný text: „Dňa 15.04.2018 na A. X: v relácii U. za V., v reportáži C. J., s názvom „G. V. - starý prístup II" sme odvysielali nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie o meste Nová Dubnica a jeho primátorovi T.. O. M. tým, že sme uviedli nasledovné tvrdenia:

1. Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla by sa jednoznačne znížila.

Uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko v rokoch 2014 - 2018 sa od spoločnosti TERMONOVA, a.s. žiadny odberateľ neodpojil, naopak sa pripojilo 6 novopostavených bytoviek na území mesta Nová Dubnica, z toho 4 vo vlastníctve mesta a 2 vo vlastníctve súkromných subjektov. Ďalej sa v roku 2017 na spoločnosť TERMONOVA, a.s. pripojilo novovybudované kúpalisko LETKA NOVÁ DUBNICA a ceny tepla sa pre občanov Novej Dubnice jednoznačne neznížili.

2.primátor, ktorý bol mimochodom pred svojím zvolením zamestnaný vo firme Daejung...

Uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko primátor mesta Nová Dubnica T.. O. M. nikdy nebol zamestnaný vo firme Daejung.“ II. Vo zvyšnej časti : ...primátor naopak, podporuje ako médium plyn...sa žalobný návrh zamietá. III. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % nároku. IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.1. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí (pozri odsek 7. až 11.) opísal skutkový stav podľa ktorého dňa 15.04.2018 odvysielal žalovaný na STV 1: reláciu Občan za dverami s názvom, Nová Dubnica - starý prístup II, v ktorej o.i., odzneli aj výroky, na ktoré poukázal žalobca v liste žalovanému označenom ako Žiadosť o odvysielanie opravy, a ktorých opravy sa domáha v žalobnom návrhu v znení bodu 1. Z Informácie o postupe rady z 05.11.2018 a z Rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiiu z 24.10.2018 č. RL/43/2018, predložené stranami v konaní súd zistil, že rada dospela k

záveru, že účastník správneho konania č. 828/SKO/2018 - RTVS vysielateľ na základe zákona porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b) zák. č. 208/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe Jednotka odvysielal 15.04.2018 v čase o 13,00 h. program Občan za dverami s príspevkom Nová Dubnica - starý prístup II., v ktorom boli prezentované kritické vyjadrenia ma adresu mesta Nová Dubnica a jeho primátora, v súvislosti s ich aktivitami a presadzovanou energetickou politikou v meste, týkajúcou sa vybudovania nových prípojok pre plyn pre bytovky na Dlhých dieloch, vydania stavebného povolenia dvom firmám prezentovaným v príspevku, nepriznania spoločnosti Termonova a.s., do stavebného konania a investovania do infraštruktúry priemyselného parku z verejných peňazí, pričom stanovisko mesta Nová Dubnica, resp. jeho primátora k danej problematike, nebolo v príspevku sprostredkované, čím došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu, za čo mu rada uložila upozornenie na porušenie zákona. Sťažnosť bola posúdená ako opodstatnená.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 21 ods. 1,3,4,7, 10,11, zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len "zákon č. 308/2000 Z.z."), keď po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobný návrh je dôvodný v časti tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Odvysielanie vyššie uvedených výrokov v relácii nebolo medzi stranami sporné, navyše vyplýva aj zo záznamu na technickom nosiči CD disku, ktorého prehratím súd vykonal dokazovanie na pojednávaní. Medzi stranami rovnako nebolo sporné, že žalobca doručil žalovanému písomnú Žiadosť o odvysielanie opravy s návrhom znenia opravy podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z.z., na čo žalovaný nereagoval a v 8 dňovej lehote opravu neodvysielal. Uviedol, že sa zaoberal otázkou, či žaloba bola podaná včas v zmysle § 21 ods. 11 v citovaného zákona, a či ešte pred jej podaním právo žalobcu na opravu nezaniklo podľa § 21 ods. 3. Reportáž s napádanými výroky bola odvysielaná dňa 15.04.2018, žiadosť o odvysielanie opravy zo dňa 09.05.2018 žalobca doručil žalovanému ako vysielateľovi dňa 10.05.2018, žiadosť tak bola doručená v rámci 30 dňovej lehoty, teda včas. Zároveň bola zachovaná aj 15 dňová lehota podľa § 21 ods. 11 citovaného zákona, keďže žalovaný v lehote 8 dní od doručenia žiadosti opravu neodvysielal, pričom žalobca podal žalobu na súd dňa 31.05.2018.

1.3. Prvoinštančný súd pristúpil k meritórnemu prejedaniu veci a uviedol, že citovaných ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že právo požadovať odvysielanie opravy má právnická alebo fyzická osoba, o ktorej bol vo vysielaní odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj, na základe ktorého možno túto osobu identifikovať. Nepostačuje teda, aby išlo o akýkoľvek nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej alebo fyzickej osobe, ale musí ísť o taký nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj, na základe ktorého možno túto osobu právnickú alebo fyzickú osobu jednoznačne identifikovať. Súd sa oboznámil s namietanou reláciou, v ktorej odznali o žalobcovi také nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje, na základe ktorých bolo možné jednoznačne identifikovať žalobcu - mesto Nová Dubnica. Z ustanovenia § 24 ods. 4 vyplýva, že žiadosť o odvysielanie opravy musí obsahovať konkrétne skutočnosti, v ktorých spočíva nepravdivosť údajov, príp. pravdu skresľujúcich s tým, že súčasťou žiadosti musí byť aj návrh znenia opravy. Účelom odvysielania opravy je uviesť divákovi, že boli o žalobcovi uvedené konkrétne nepravdivé údaje. Predmetom žalobného návrhu je oprava podľa žalobcu nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov v súvislosti s odvysielaním reportáže P. na A.: v relácii Občan za dverami s názvom Nová Dubnica - starý prístup II. Program sa venoval problematike energetickej politiky v meste Nová Dubnica, v spojení s výrobou a dodávkou tepla, cien tepla. Jednalo sa o tému, ktorá v prostredí mesta Nová Dubnica dlhšie rezonovala. Relácia poukazovala o.i. na skutočnosť, že v meste pôsobí spoločnosť, ktorá vyrába lacnú a ekologickú tepelnú energiu na vykurovanie z biomasy, dodáva teplo cca 80 % obyvateľom, pričom primátor a vedenie mesta presadzuje vykurovanie plynom. V časti, kde sa reportáž detailnejšie venovala cenám za teplo v meste Nová Dubnica, bolo poukazané na tabuľku v periodiku, ktorá obsahovala porovnanie cien tepla ďalších 6 spoločností pôsobiacich v okolitých mestách. V rámci príspevku boli odvysielané vyjadrenia a informácie, ktoré vyznievali kriticky voči primátorovi mesta resp. priamo voči mestu Nová Dubnica v súvislosti s ich aktivitami a presadzovanou energetickou politikou. Išlo o informácie v spojení s vybudovaním nových prípojok na plyn pre bytovky Dlhé diely, informácie na vydanie stavebného povolenia dvom firmám Tuba a Daejung spomenutých v príspevku a s tým spojeným investovaním do infraštruktúry priemyselného parku, ktoré boli prezentované, ako investície z verejných peňazí a zároveň informácie s neprizvaním spoločnosti Termonova, a.s. do tohto stavebného konania. Reportáž poukazovala na konkrétne konanie mesta/primátora v minulosti, v súvislosti s výstavbou nových bytových domov a ich pripojenie na plyn, namiesto na centrálny zdroj tepla spracovávajúceho biomasu od firmy Termonova, čo má byť v rozpore so súčasným trendom a čo ovplyvňuje ceny tepla. Negatívne vyznievajúce vyjadrenia a prezentované informácie, poukazovali na konkrétne rozhodnutia a presadzovanú energetickú politiku mesta, týkajúce

sa problematiky cien tepla, výroby, jeho dodávok. Vyjadrenie primátora, na ktoré bol redaktorkou v rámci prípravy relácie v nej nebolo odprezentované.

1.4. Súd prvej inštancie k údaju 1. : „ Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla, by sa jednoznačne znížila.“ uviedol, že pokiaľ sa jedná o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorú žalovaný namietal, je toho názoru, že táto je zo strany žalobcu daná. Už v názve relácie je žalobca - mesto Nová Dubnica konkrétne označený, v relácii je tiež žalobca uvádzaný verbálnym spôsobom. Relácia sa vzťahuje na tému, problematiku, ktorá patrí do aktivít mesta - energetická politika, výroba, dodávka, ceny tepla v meste Nová Dubnica, pripojenie bytoviek mesta na centrálny zdroj tepla. Podporne k tomu reportérka žalovaného už pri príprave relácie dopytovala žalobcu / v zastúpení primátora, oslovila ho s konkrétnymi otázkami na danú tému, s tým, že v reportáži spomína aj príbeh Novej Dubnice. Žalobca bol veľkoodberateľom tepla od spoločnosti Termonova a.s., mal uzavretú so spoločnosťou Termonova a.s. zmluvu, mesto prevádzkuje napr. objekty kúpaliska, škôlky, kde je teplo dodávané. Totožnosť žalobcu - mesta ako osoby dotknutej nepravdivými/ skresľujúcimi údajmi, ako strany sporu, ktorá je aktívne a vecne legitimovaná, vyplýva aj z rozhodnutia rady pre retransmisiu, kde je výslovne tiež uvedené, že kritické vyjadrenia sú adresované na mesto a jeho primátora, pričom stanovisko mesta Nová Dubnica, resp. jeho primátora k danej problematike, nebolo v príspevku sprostredkované. Pre súd je nespochybniteľné, kto má byť žalobcom, oprávnenou osobou, ktorá je dotknutá na právach a kto má nárok na opravu. Reportáž poukazovala na konkrétne konanie mesta/primátora, napr. že: „Pred pol rokom sme v RTVS odvysielali reportáž o problémoch výrobcu tepla Termonova Nová Dubnica.... Ten dodáva jednu z najlacnejších energií na Slovensku... napriek tomu, sa v Novodubnických zvestiach objavila tabuľka, ktorá označila cenu tepla, ktorá označila cenu tepla z Termonovy za najvyššiu. Takto to prezentovali i primátor Novej Dubnice a poslanci na mestskom zastupiteľstve“; „Škoda, že spoľahlivému dodávateľovi tepla, ktorý zásobuje viac ako 80% obyvateľov mesta, nedôveruje ani sám primátor“; „Zverejnenie tabuľky v Novodubnických novinách len prehĺbuje spor medzi dodávateľom tepla a vedením mesta, načo doplácajú samotní občania“ . Z relácie teda vyplynulo, že v meste pôsobí spoločnosť vyrábajúca ekologickú a lacnú tepelnú energiu a ňou zásobuje v prevažnej miere mesto, ale primátor a vedenie mesta presadzovalo v súvislosti s vybudovaním bytoviek na sídlisku Dlhé diely prípojky na plyn, namiesto pripojenie na centrálny zdroj tepla spracovávajúceho biomasu, čo má byť v rozpore s trendom; ďalej, že mesto vydalo dvom firmám stavebné povolenie, pričom neprizvalo spoločnosť Termonova do stavebného konania. Z toho vychádza, mesto svojimi rozhodnutiami v súvislosti s pripájaním mestských bytoviek, objektov vo vlastníctve/správe mesta na dodávateľa tepla, s vydávaním stavebných povolení vytvára podmienky a ovplyvňuje počet odberateľov tepla, napojených aj na centrálny zdroj tepla, čo môže mať vplyv na cenu tepla pre odberateľov. Na základe uvedeného možno potom určiť, že daný údaj sa týka mesta Nová Dubnica.

1.4.1. Uvedený údaj: „Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla, by sa jednoznačne znížila“ je formulovaný v podmienkovej podobe, má skutkový a vecný základ, ktorý spočíva v tom, že podmienkou jednoznačného zníženia ceny tepla je zvýšenie počtu odberateľov. Výrazne v tomto texte vyplývajú dva konkrétne údaje/premenné, a to: cena tepla spojená s ďalšími odberateľmi tepla. O takom jednoznačnom vecnom základe, ktorý je na seba prepojený, nemožno podľa názoru súdu uvažovať ako o hodnotiacom úsudku, ale ako o vzájomných vecných faktoch, t.j. súd považuje údaj: „Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla, by sa jednoznačne znížila“ za skutkové tvrdenie, ktorého pravdivosť možno preukázať. Žalovaný v konkrétnom prípade nevyužil možnosť dokázať pravdivosť údajov, ktoré sú v napadnutom tvrdení uvedené, t.j. nepreukázal jednoznačnú súvislosť nižšej ceny tepla so zvýšením počtu jeho odberateľov. Na svoje tvrdenie nepredložil žiaden konkrétny dôkaz, ktorý by pravdivosť tohto údaja preukázal a preto považoval súd prvej inštancie túto časť žaloby za opodstatnenú a jej vyhovel.

1.4.2. Úvahy žalovaného uvedené vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorého sa jedná o vyslovenie hodnotiaceho úsudku a to z dôvodu, že v zmysle cenových predpisov pre oblasť tepelnej energetiky je počet odberateľov relevantným údajom napr. pre rozdelenie ekonomicky oprávnených fixných nákladov a primeraného zisku na dodávku tepla (§ 4 ods. 12 vyhl. URSO č. 248/2016 Z.z. resp. § 2 ods. 13 vyhl. URSO č. 219/2011 Z.z.) a preto logicky so stúpajúcim počtom odberateľov dochádza k poklesu sumy z prerozdelenia ekonomicky oprávnených fixných nákladov a primeraného zisku na dodávku tepla, ktorá pripadá na jedného odberateľa, majú podľa súdu teoretický základ, východisko v daných predpisoch, ktoré však bez ďalšieho - konkrétneho, na daný prípad nemožno aplikovať s takýmto jednoznačným záverom. Relevantný (významný) neznamená jednoznačný (majúci len jeden zmysel, celkom jasný, určitý) údaj. Žalovaný žiaden konkrétny dôkaz podľa § 21 ods. 9 písm. d) zák. č. 308/2000 Z.z., ktorý by danú jednoznačnosť v predmetnej veci preukázal v rámci dokazovania súdu neponúkol. Napokon sám žalovaný vo vyjadrení k tvrdeniu žalobcu z minulosti (pripojenie 6 novopostavených bytoviek a

novovybudovaného kúpaliska Letka Nová Dubnica na spoločnosť Termonova, bez zmeny na zníženie cien tepla) je názoru, pripúšťa, že tieto skutočnosti z minulosti môžu mať rôzne dôvody.

1.5. K údaju 2. : „...primátor, ktorý bol mimochodom pred svojím zvolením zamestnaný vo firme Daejung...“ prvoinštančný súd uviedol, že aj v tomto prípade žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Každá právnická osoba má svojho štatutárneho zástupcu. Primátor mesta je najvyšší predstaviteľ a výkonný orgán mesta, ktorého postavenie je dané § 24 zákona č. 369/1990 Zb.. Pokiaľ sa preto v relácii uvádza osoba primátora, vystupuje tam nie ako súkromná osoba, ale ako štatutárny zástupca mesta a označuje pozíciu, akú zastáva v orgánoch mesta. Primátor mesta je osoba zodpovedná na riešenie otázok spojených s mestom, podľa svojej kompetencie, je verejná osoba v postavení štatutára mesta. V tomto znení sa dokonca vyjadruje aj sám žalovaný v písomnom vyjadrení z 20.08.2018, keď tvrdí, že redaktorka sa pánovi T.. O. M. ako verejnému činiteľovi snažila poskytnúť priestor na vyjadrenie v reportáži. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu ako mesta konajúceho prostredníctvom štatutára primátora v spore je daná. Podstatou informácie bolo informovať, že medzi firmou Daejung. a primátorom štatutárom mesta T.. M. existovalo / existuje určité spojenie. Na jednej strane žalovaný tvrdí a uznáva, že primátor je verejná osoba a na druhej strane má za to, že samotný T.. O. M. je ako fyzická osoba a nežiadal o opravu.

1.5.1. Údaj žalovaného v relácii, že primátor pred svojím zvolením bol zamestnaný vo firme Daejung, nebol ničím preukázaný. Žalobca vo výsluchu štatutára dané tvrdenie poprel, a táto skutočnosť nevyplývala ani z odpovedí obchodných spoločností podľa návrhu žalovaného. Tvrdenie, že je niekto zamestnaný nemožno ani v práci novinára úplne zjednodušať a chápať tak, že je to vlastne iný obchodnoprávny vzťah. Za zamestnanca sa považuje fyzická osoba, ktorá má zamestnanie, vykonáva závislú prácu, najčastejšie v rámci pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, príp. v obdobných pracovnoprávnych vzťahoch, u konkrétneho zamestnávateľa. Obchodnoprávny vzťah sa riadi inými predpismi, najčastejšie napr. Obchodným zákonníkom, a tieto právne úpravy nie sú totožné. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď nebola preukázaná pravdivosť údaju o zamestnaní primátora vo firme Daejung, súd žalobe v danom rozsahu na opravu vyhovel. Vyjadrenie žalovaného o zamestnaní primátora vo firme Daejung sa síce viaže na obdobie, ktoré nespadá do času pôsobenia T.. O. M. v pozícii primátora, ale nakoľko nie pravdivé, a ani celkové vyznenie relácie nebolo objektívne, ako vyplynulo i z rozhodnutia rady pre vysielanie, takéto nepravdivé údaje znižujú, spochybňujú korektnosť a hodnotu jeho rozhodovania, jeho postojov ako štatutára mesta a teda i samotného mesta.

1.6. Záverom k údaju 3. : „ .. primátor podporuje ako médium plyn...“ súd prvej inštancie uviedol, že žalobca označil tento údaj uvedený v relácii v návrhu opravy za celý nepravdivý. Z navrhovaného znenia opravy, ktorá musí byť prevzatá do žaloby, musí však žalobca priamo uviesť v čom spočívala nepravdivosť údajov, príp. skreslenie pravdy. Len všeobecné konštatovanie skutočnosti, že v spornej reportáži boli odvysielané nepravdivé údaje o osobe žalobcu nepostačuje pre splnenie požiadaviek pre podanie žiadosti o odvysielanie opravy a návrhu znenia opravy. Návrh na opravu v danej časti preto nemá náležitosti podľa § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., lebo zo znenia tohto ustanovenia je zrejmé, že nestačí, ak sú v žiadosti označené nepravdivé, pravdu skreslené údaje, ale je nutné ich nepravdivosť či nepresnosť odôvodniť, uvedením presných údajov. Bez doplnenia o opravovaný text, resp. o porovnanie nepravdivého a pravdivého textu, by oprava neplnila cieľ sledovaný uvedením osobitného práva na opravu podľa § 21 ods. 1 v tom smere, aby uvádzal údaj na pravú mieru. Návrh žalobcu na opravu v danej časti tieto náležitosti nespĺňal preto ho súd zamietol, lebo nie sú splnené predpoklady na jeho opravu.

1.7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., zásady úspechu. Žalobca si uplatnil nárok na uloženie povinnosti žalovanému odvysielateľ opravu v navrhovanom znení. Súd žalobe vyhovel, základ nároku bol daný. Zamietajúci jeden výrok rozhodnutia súd nepovažoval za neúspech žalobcu v smere, aby sa premietol do celkového finálneho úspechu žalobcu a preto priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku a to proti výrokom I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil ustanoveniami 365 ods. 1 písm. b) , f) , h) C.s.p., keď mal zato, že súd prvej inštancie sa zodpovedajúcim spôsobom nevysporiadal so všetkými právnymi a skutkovými relevantnými otázkami danej veci, jeho rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, možno ho označiť ako

nepreskúmateľné a arbitrárne, čo vyplýva napokon z nesprávnych skutkových zistení z vykonaného dokazovania a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný žiadal aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmenil tak, že žalobu zamietne v rozsahu napadnutých výrokov I. a III.

2.1. K námietke, že súd prvej inštancie nesprávnym postupom mu znemožnil, aby uskutočnil jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.) poukázal na ustanovenie § 181 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. Žalovaný namietal, že náležité splnenie uvedených povinností je podmienené dôsledným oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, celkovým skutkovým stavom veci, procesnými podaniami strán a musí v neposlednom rade vychádzať z predbežného právneho posúdenia veci. Obligatorne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a vymedzenie predmetu dokazovania má za zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnom sporovom konaní. Postup súdu je pre strany a ich zástupcov na základe uvedených úkonov predvídateľný a transparentný. Predbežné právne posúdenie veci má predovšetkým umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície sporových strán, ich vecnú a efektívnu právnu argumentáciu, riadne subsumovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov. Predbežné právne posúdenie veci nemôže súd zúžiť iba na zjednodušené konštatovanie, že sa mu na základe obsahu spisu žaloba javí ako dôvodná, prípadne ako čiastočne dôvodná alebo nedôvodná. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie si nesplnil základnú procesnú povinnosť vyplývajúcu z § 181 ods. 2 C.s.p., a to povinnosť predbežne právne posúdiť vec, čím znemožnil stranám sporu (žalovanému), aby si mohli uplatniť svoje procesné práva a týmto postupom došlo k porušeniu práva jeho na spravodlivý proces.

2.2. Žalovaný mal zato, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.). Poukázal na bod 18. odôvodnenia, keď namietal, že nie je pravdivé, že žalovaný na Žiadosť o odvysielanie opravy nereagoval, lebo reagoval na žiadosť a to písomným vyjadrením zo dňa 29.05.2018, pričom oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť považuje za neopodstatnenú a toto aj patrične zdôvodnil. K bodu 20. odôvodnenia žalovaný poukázal nato, že súd prvej inštancie uviedol, že sa oboznámil s namietanou reláciou, v ktorej odzneli o žalobcovi také nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje, na základe ktorých bolo možné jednoznačne identifikovať žalobcu - mesto Nová Dubnica. S týmto všeobecným konštatovaním žalovaný nesúhlasil, okrem tej časti, kde súd prvej inštancie správne identifikoval osobu žalobcu - mesto Nová Dubnica. Poukázal na kontradiktornosť týchto tvrdení súdu prvej inštancie, ktoré žalovaný vidí hlavne v tom, že pri posudzovaní práva na odvysielanie opravy je potrebné posudzovať konkrétne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje a nie celú reláciu, resp. jej názov, lebo žalobca nenamietal celú reláciu ale len konkrétne ním označené výroky. Vo vzťahu k bodu 21. odôvodnenia, kde bolo uvedené, že účelom odvysielania opravy je uviesť divákovi, že boli o žalobcovi uvedené konkrétne nepravdivé údaje žalovaný uviedol, že s týmto nesúhlasí lebo podľa zaužívanej súdnej praxe účelom inštitútu opravy je nahradiť nepravdivý údaj pravdivým údajom, resp. pravdu skresľujúci údaj údajom, ktorý pravdu správne opisuje. Súd prvej inštancie správne identifikoval obsah relácie a to problematiku energetickej politiky v meste Nová Dubnica, v spojení s výrobou a dodávkou tepla, cien tepla. Napriek tomu, že prezentovaná téma sa netýka len mesta Nová Dubnica, ale aj dodávateľov energie, odberateľov energie (fyzické a právnické osoby), tvorby cien tepla (regulátora), súd v namietanej relácii identifikoval len žalobcu - mesto Nová Dubnica. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne usúdil, že celá relácia pojednáva len o žalobcovi, teda o meste Nová Dubnica. Žalobca bol aktívne legitimovaný domáhať odvysielania opravy nepravdivých údajov a to len tých, ktoré sa týkali jeho a nie údajov, ktoré sa týkali fyzickej osoby O. M., resp. hodnotiaceho úsudku, ktorý pojednával o možnosti vplyvu na ceny tepla pri zmene počtu odberateľov.

2.2.1. Navyše žalovaný mal za to, že rozsah priznanej opravy vo vzťahu k výroku č. 1 je nad rámec zákona a to v tom, že je neprimeraný a navyše neopravuje nepravdivý údaj (podľa žalovaného jednoznačne hodnotiaci úsudok), ale tento dopĺňa, resp. ho rozširuje o údaje, ktoré nie je potrebné opravovať. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal argumentáciou vo vyjadrení zo dňa 20.08.2018, kde sa odvolával na cenové predpisy pre oblasť tepelnej energetiky, kde počet odberateľov je relevantným údajom napríklad pre rozdelenie ekonomicky oprávnených fixných nákladov a primeraného zisku na

dodávku tepla (§ 4 ods. 12 vyhlášky URSO č. 248/2016 Z. z., resp. § 2 ods. 12 vyhlášky URSO č. 219/2011 Z. z.). Súd sa nevysporiadal pri vykonanom dokazovaní ani skutočnosťou, že stúpajúcim počtom odberateľov dochádza k poklesu sumy z prerozdelenia ekonomicky oprávnených fixných nákladov a primeraného zisku na dodávku tepla, ktorá pripadá na jedného odberateľa. S poukazom na uvedené v prípade Výroku č. 1 nešlo o nepravdivé alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ale jednoznačne o vyslovenie hodnotiaceho úsudku, ktorý mal svoj reálny a spoľahlivý základ. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani tým, že pri tomto výroku absentuje základný predpoklad, že ide o tvrdenie o konkrétnej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, keď žalobcovi pri tomto výroku nevzniklo právo požadovať odvysielanie opravy, a žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o odvysielanie opravy. Podľa žalovaného súd dospel k predmetnému záveru z dôvodu, že vytrhol predmetné výroky z kontextu, resp. dal predmetným výrokom kontext, ktorý ani nemôžu mať a pravdivosť, resp. pravdivý základ predmetných výrokov jednoznačne vyplýva z vykonaných dôkazov ním navrhnutých.

2.3. Záverom žalovaný namietal, že rozhodnutie prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.). Poukázal na bod 26. odôvodnenia, kde súd prvej inštancie dospel k záveru o aktívnej legitimácii žalobcu a namietal, že tento záver nemá oporu v zákone a je jednoznačne v príkrom rozpore s tvrdením, ktorý sám predsa skonštatoval, že nepostačuje aby išlo o akýkoľvek nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej alebo o fyzickej osobe, ale musí ísť o taký nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj, na základe ktorého možno túto osobu jednoznačne identifikovať. Podmienkou vzniku práva dotknutej osoby požadovať odvysielanie opravy podľa § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. je, že vo vysielaní žalovaného došlo k odvysielaniu nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov. Keďže sa posudzuje pravdivosť údajov, musí ísť o odvysielanie takých údajov, ktorých pravdivosť, úplnosť a presnosť možno overiť dokazovaním. Nakoľko hodnotiace úsudky nepodliehajú dokazovaniu z hľadiska pravdivosti, možno inštitúovať práva na odvysielanie opravy podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z. z. využiť na opravu hodnotiacich úsudkov. Tento názor zastáva aj súdna prax (Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/566/2013). Výrok č. 1 je podľa žalovaného jednoznačne hodnotiacim úsudkom.

2.3.1. Vo vzťahu k Výroku č. 2 súd prvej inštancie uviedol, že údaj žalovaného v relácii, že primátor pred svojim zvolením bol zamestnaný vo firme Daejung, nebol ničím preukázaný. Žalovaný poukázal nato, že ustanovenie § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. priznáva dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe právo požadovať odvysielanie opravy nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov. Riadne uplatnenie práva na odvysielanie opravy predpokladá podanie takej písomnej žiadosti o odvysielanie opravy (to platí aj pre podanie žalobného návrhu na odvysielanie opravy), z ktorej musí byť zrejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy a súčasťou musí byť aj návrh znenia opravy. Len v prípade takejto zákonom predpokladanej žiadosti o opravu totiž vznikne vysielateľovi povinnosť odvyselať navrhovanú opravu a žalobcovi vznikne právo na odvysielanie opravy. Súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o odvysielanie opravy Výroku č. 2, ktorý sa netýka žalobcu, teda mesta Nová Dubnica ale týka sa fyzickej osoby T. O. M.. Okrem toho súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil vo svojom rozhodnutí skutočnosť tvrdenú žalovaným a to, že v prípade hodnotenia (ne)pravdivosti údajov odvysielaných v médiách je potrebné posudzovať celkové vyznenie informácie a kontext v akom informácia odznela.

3. Žalobca nevyužil svoje právo a vyjadrenie k odvolaniu žalovaného nepodal.

4. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (vyhovujúci výrok I., výrok III. o náhrade trov konania) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. ak bol vo vysielaní odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej osobe alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údaja presne určiť, táto právnická osoba alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto

trvalého pobytu alebo dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.

6.1. Podľa § 21 ods. 3 citovaného zákona žiadosť o odvysielanie opravy musí mať písomnú formu a musí sa doručiť vysielateľovi najneskôr do 30 dní odo dňa odvysielania napadnutých údajov, inak právo na odvysielanie opravy zaniká.

6.2. Podľa § 21 ods. 4 citovaného zákona zo žiadosti o odvysielanie opravy musí byť zrejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy; súčasťou žiadosti je návrh znenia opravy.

6.3. Podľa § 21 ods. 7 citovaného zákona vysielateľ je povinný odvyselať opravu do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy.

6.4. Podľa § 21 ods. 9 citovaného zákona vysielateľ nie je povinný odvyselať opravu, ak a) by sa odvysielaním navrhnutého textu spáchal trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo by odvysielanie navrhnutého textu bolo v rozpore s dobrými mravmi; b) by odvysielanie navrhnutého textu bolo v rozpore s právami a právom chránenými záujmami tretej osoby; c) predtým, ako mu bola doručená žiadosť o odvysielanie opravy, odvysielal opravu z vlastného podnetu pri dodržaní podmienok podľa tohto zákona; d) môže preukázať pravdivosť údajov, ktorého oprava sa požaduje.

6.5. Podľa § 21 ods. 10 citovaného zákona ak vysielateľ neodvysielal opravu vôbec alebo nedodrží podmienky podľa odsekov 5 až 8, o povinnosti odvyselať opravu rozhodne súd na návrh osoby, ktorá o opravu žiadala.

6.6. Podľa § 21 ods. 11 citovaného zákona ak osoba, ktorá o opravu žiadala, nepodá návrh podľa odseku 10 do 15 dní po márnom uplynutí lehoty podľa odseku 7, právo na odvysielanie opravy zaniká.

7. Predmetom práva na opravu v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je údaj nepravdivý alebo pravdu skresľujúci, a to bez ohľadu na to, či sa tento týka cti konkrétnej fyzickej osoby alebo dobrého mena určitej právnickej osoby. Údaj predstavuje konkrétnu informáciu (faktický údaj) vzťahujúcu sa k určitej konkrétnej fyzickej alebo právnickej osobe. Nepravdivým je potom údaj, ktorý nezodpovedá objektívnej pravde; údaj pravdu skresľujúci sám o sebe síce nie je nepravdivý, ale je podaný takou formou a v takých súvislostiach, že môže viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti. Podľa uvedeného ustanovenia zákona tak nemožno žiadať opraviť nepravdivosť kritických výrokov v podobe hodnotiacich úsudkov, ktorých pravdivosť (ako subjektívneho názoru) nepodlieha dokazovaniu; v rámci ochrany pred neoprávnenou kritikou možno posúdiť len nepravdivosť, resp. skresľovanie údajov, ktoré boli podkladom pre vyslovenie kritického názoru. Inštitút opravy neslúži na prezentovanie názorov založených na subjektívnom posúdení dotknutej osoby, na komentovanie a hodnotenie vzniknutej situácie z pohľadu dotknutej osoby a ani na poskytnutie morálnej satisfakcie, napr. vo forme ospravedlnenia; znenie opravy musí byť objektívne, založené na preukázateľných faktoch a nie na subjektívnom pohľade dotknutej osoby vychádzajúcom z jej osobnej zaujatosti, a rovnako musí byť nestranné, aby sa ňou nezasiahlo do práv a právom chránených záujmov iných osôb vecou dotknutých. Účelom opravy je totiž nahradiť nepravdivé údaje pravdivými údajmi, resp. údaje pravdu skresľujúce údajmi úplnými, ktoré pravde zodpovedajú a zabezpečiť tak rýchlu a účinnú ochranu vo vzťahu k dotknutej osobe a vo vzťahu k (diváckej či poslucháčskej) verejnosti právo na pravdivé informácie. Znenie textu opravy musí v prvom rade zodpovedať doslovnému zneniu textu odvysielaného príspevku, pretože nemožno žiadať o opravu informácie, ktorá v príspevku neodznela, resp. bola odvysielaná, ale v inom znení, ako vyplýva z textu opravy.

8. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery o dôvodnosti žaloby vo vzťahu k údaju 1. („ Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla, by sa jednoznačne znížila.“) a k údaju 2. („...primátor, ktorý bol mimochodom pred svojím zvolením zamestnaný vo firme Daejung...“) a nedôvodnosti žaloby vo vzťahu k údaju 3. („ .. primátor podporuje ako médium plyn...“). Vzhľadom na predmet odvolacieho konania odvolací súd má zato, že súd prvej inštancie vyššie prijaté právne závery o dôvodnosti žaloby primerane vysvetlil (vo vzťahu k údaju 1. pozri odsek 26. až 29. napadnutého rozsudku; vo vzťahu k údaju 2. pozri

odsek 30. až 32. napadnutého rozsudku) a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

9. Žalovaný v odvolaní namieta porušenie jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd prvej inštancie si nespĺnil základnú procesnú povinnosť vyplývajúcu z § 181 ods. 2 C.s.p.; a to povinnosť predbežného právneho posúdenia veci (pozri odsek 2.1.). O tom, aký bol procesný postup súdu a ako prebiehalo konanie, si odvolací súd môže urobiť obraz len zo spisu. To, ako prebiehalo pojednávanie sa zisťuje z obsahu zápisnice o pojednávaní. V posudzovanom prípade z pojednávania konanom na súde prvej inštancie dňa 24.4.2019 bola vyhotovená zápisnica o pojednávaní, ktorá obsahuje údaj, že súd postupoval podľa § 181 ods. 2 C.s.p. Rovnako zo zvukového záznamu z tohto pojednávania, ktorý je súčasťou elektronického súdneho spisu vyplýva, že súd na pojednávaní riadne oboznámil strany s tým, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci a to s odkazom na ustanovenia zákona č. 308/2000Z.z.. Námietky žalovaného, že súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie veci preto neobstoja, keďže sú v rozpore so Zápisnicou o pojednávaní a nekorešpondujú ani so zvukovým záznamom z tohto pojednávania.

9.1. Odvolací súd považuje navyše k tejto námietke dodať, že Civilný sporový poriadok v ustanovení § 181 ods. 2 C.s.p. v podstatných rysoch prevzal úpravu priebehu pojednávania po prednesoch strán podľa § 118 ods. 2 O.s.p.. Podľa § 181 ods. 2 C.s.p., po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. Ak samosudca toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie citovaného ustanovenia teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod.. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že aj prípadná oprávnená námietka žalovaného, že súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie veci (čo ale nie je daný prípad) by vzhľadom na ďalší priebeh tohto konania (zápisnica z pojednávania zo dňa 24.4.2019, 8.9.2020, vykonané dokazovanie, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia) nemohla byť relevantná, lebo by nedosiahla takú intenzitu, že by došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, keďže nebol ukrátený pri realizácii svojich procesných práv.

10. Za právne irelevantné považuje odvolací súd námietky žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Žalobca bol aktívne legítimovaný domáhať odvysielania opravy nepravdivých údajov a to len tých, ktoré sa týkali jeho a nie údajov, ktoré sa týkali fyzickej osoby O. M., resp. hodnotiaceho úsudku, ktorý pojednával o možnosti vplyvu na ceny tepla pri zmene počtu odberateľov.

10.1. Právo na opravu môže uplatniť tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba. Aktívne vecne legítimovanou osobou je však len taká osoba, ktorú možno na základe odvysielaného údajov presne určiť, a to na základe skutkového tvrdenia, ktoré sa namieta. Nie je potrebné, aby bola osoba označená presne menom a priezviskom, alebo presným názvom (obchodným menom). Postačí, ak na základe namietaného skutkového tvrdenia nevznikajú žiadne pochybnosti o identite osoby, ktorej sa namietané skutkové tvrdenie dotýka. Tak je tomu v prípade, ak je fyzická osoba alebo právnická osoba označená nejakým iným charakteristickým znakom alebo viacerými identifikačnými znakmi, na základe ktorých je možné zistiť, koho sa skutkové tvrdenie týka. Súd prvej inštancie vyššie uvedené aspekty pri posúdení aktívnej legitímácie správne zohľadnil a správne dospel k záveru, že aktívna legitímácia žalobcu je daná (pozri odseky 26., 30. napadnutého rozsudku).

10.2. V zhode so súdom prvej inštancie zastáva odvolací súd názor, že zohľadnením väzby názvu relácie (Nová Dubnica-starý prístup II) na vecný obsah relácie je potrebné konštatovať, že celá relácia sa venuje žalobcovi mesto Nová Dubnica, resp. primátorovi mesta Nová Dubnica ako zástupcovi mesta v súvislosti s presadzovanou energetickou politikou v meste a to najmä v súvislosti s výrobcom tepla. V obsahu relácie je žalobca na viacerých miestach priamo spomenutý ako mesto Nová Dubnica, v relácii

sa vyjadrujú obyvatelia Novej Dubnice, primátor, poslanci mestského zastupiteľstva Nová Dubnica ktoré skutočnosti predstavujú jednoznačný charakteristický znak a identifikátor žalobcu. Žalobcu teda je možné na základe nepravdivých skutkových tvrdení, ktorých opravy sa žalobca domáha priamo určiť a podľa názoru odvolacieho súdu neexistuje žiadna pochybnosť o identite žalobcu ako právnickej osoby (jednotky územnej samosprávy), ktorej sa namietané skutkové tvrdenia (údaje 1.,2.) dotýkajú.

10.3. Vo vzťahu k údaju 2. a k primátorovi mesta Nová Dubnica T. O. M. je potrebné prihliadnuť nato, že v relácii (Nová Dubnica-starý prístup II) nevystupoval T. O. M. ako súkromná osoba, ale ako to konštatoval už súd prvej inštancie ako štatutárny zástupca mesta Nová Dubnica, keďže primátor mesta je predstaviteľom a najvyšším výkonným orgánom mesta s poukazom na § 24 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Charakteristika "predstaviteľ mesta" znamená, že primátor reprezentuje mesto navonok, a to v externých administratívno-právnych vzťahoch, súkromnoprávných vzťahoch, i vzťahoch protokolárnych. Vzhľadom na uvedené sa potom vyššie uvedené nepravdivé skutkové tvrdenia netýkalo T. O. M. ako fyzickej osoby ale sa týkalo sa priamo žalobcu mesta Novej Dubnice konajúceho prostredníctvom svojho štatutára v súvislosti s presadzovanou energetickou politikou v meste, keďže primátor koná v mene mesta a podľa čl. 69 ods. 3 druhá veta Ústavy SR je výkonným orgánom mesta, vykonáva správu mesta a zastupuje mesto navonok.

11. Za nedôvodnú považuje odvolací súd obranu žalovaného, že v prípade údaju 1. („ Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla, by sa jednoznačne znížila.“) nejde o nepravdivé alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ale jednoznačne o vyslovenie hodnotiaceho úsudku, ktorý mal svoj reálny a spoľahlivý základ.

11.1. K odlíšeniu skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov odvolací súd dodáva, že pokiaľ skutkové tvrdenie popisuje určitý fakt (skutočnosť), objektívne existujúcu realitu, ktorá je aj zistiteľná dokazovaním a pravdivosť ktorej môže byť preverená, hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny postoj, názor jeho autora na určitý fakt, na ktorý jeho autor vyjadruje svoj názor, postoj, tak, že tento fakt hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe autorovi vlastných kritérií. Pravdivosť hodnotiaceho úsudku nie je možné dokazovať práve preto, že vychádza zo subjektívneho hodnotenia určitého faktu jeho autorom. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie (pozri odseky 28.-29. napadnutého rozsudku) zastáva názor, že údaj 1. („ Ak by sa pripojili aj ďalší odberatelia tepla, cena tepla, by sa jednoznačne znížila.“) neobsahuje úvahu, hodnotiaci úsudok autora, pretože jazykové vyjadrenie nezodpovedá jazykovému vyjadreniu hodnotiacich úsudkov. Práve naopak, uvedeným spôsobom redaktorka bez ďalšieho konštatuje existenciu určitého faktu (ak by sa pripojili ďalší odberatelia-cena tepla by sa znížila), ktorý fakt je prezentovaný ako kategorický a nesporný a ktorý objektívne a preukázateľne existuje nezávisle od toho, kto prejav vo forme skutkového tvrdenia urobil a pravdivosť úplnosť a presnosť tohto tvrdenia možno preveriť dokazovaním. V použítom jazykovom vyjadrení bez akýchkoľvek pochybností absentuje prvok subjektívneho hodnotenia (zaujatie postoja k určitému faktu) a hodnotenie faktu z hľadiska správnosti a prijateľnosti na základe subjektívnych kritérií autorov relácie. Namiesto toho redaktorka divákovi prezentuje kategorické konštatovanie o existencii konkrétnych skutočností, ktoré sú skutkovými tvrdeniami a to aj vzhľadom na použité výrazy a slovné spojenia „ak by sa pripojili, cena tepla by sa znížila“.

12. Ďalšími námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

13. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti (výrok I.) ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.) vrátane výroku o náhrade trov konania (výrok III.) o ktorom súd prvej inštancie správne rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. vzhľadom na celkový

úspech žalobcu v konaní, ktorý bol vzhľadom na spôsob rozhodnutia súdu prvej inštancie plne procesne úspešný čo do základu uplatneného nároku, keďže jeho návrhu na odvysielanie opravy bolo vyhovené.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalobca v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).